

Kısır Zamanların Hengâmesi

— ahmet-saygi · 12 Ekim 2010

// Gözlerinden kaydı akşam yıldızı
Tutuldu ömrümün tek dilek kapısı //

Kısır zamanların hengâmesinde, çığlığım olursun
Düşer yalnızlığım aynaların kör tarafına
Katlanarak çođalır ruhumdan yere dökülen ahlar
Attığım her adımda ayağıma dolanır dünya

Gitmek istesem kendimden ve senden
Bir nar yanar ellerimde, acısı vurur dizelerime
Bilirim gözüne ayan ve sözüne kesik kulađım
Efkârımı Kafdağı ağırlığınca yükledim
Gözlerimde esamesi puslanır yokluğunun yası
Giderek daha bir derine salar yakan sevda karası

Ölsem ayalarının çizgilerine düşüp
Haberin olmayacak sevgili
Gömme beni sensiz gülüşlerin koynuna
Bu martta kazma kürek yaktıran bir üşümüşlüktür
Senin olmadığın soğukluk ısınmaz hayatta

Bir anda gök kubbede kayan yıldızım olursun
İner güvercinlerin kanadından aşkım yalpalayarak
Uđultular sarar dört bir yanımı, içimde kanarsın
Ağıtlarım yükselir doruklara, sen düşerken yüreğime
Siner senden bir parça gözbebeklerimin derinliđine

Çoğalır sana ait hatıralar hayallerimin ufkunda
Solmayan gül gibi açar durusun gönül bađımda
Tepeden inme sözlere inat bağlarım seni satırlara
Bir benzerin olmaz asla, beyaz sayfalarda
Aşığınım kelimim hoştur lakin sensiz yüreğim gamda

Bahar geldi aç artık aynalara yüzünü
Hasretini yâd ede ede tahammül kalmadı artık bende

Zaman boşalıyor ömür kadehimden
Bitmeden gel doldur dünyama senden bir nebze